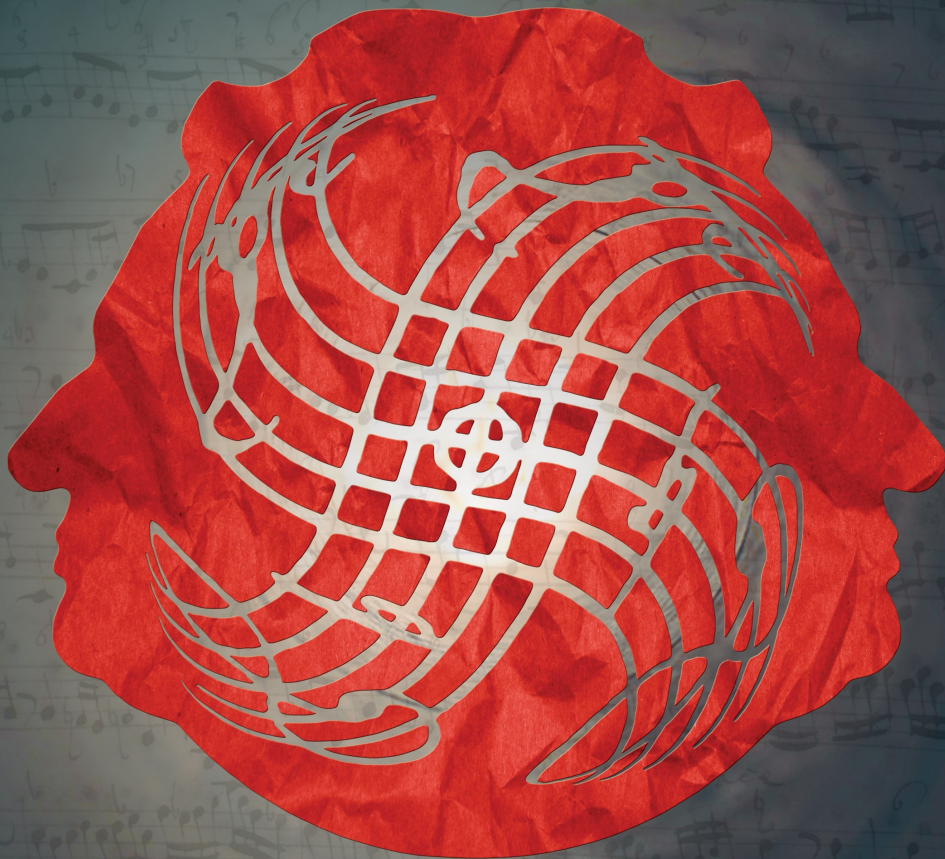

SØNDAG 29. NOVEMBER 2015 15.00

BACHKANTATER

KANTATE 16 "HERR GOTT, DICH LOBEN WIR" KANTATE 62 "NUN KOMM, DER HEIDEN HEILAND" KANTATE 140 "WACHET AUF, RUFT UNS DIE STIMME"

Johann Sebastian Bach
ENGHAVE BAROK

KLAUDIA KIDON • DANIEL CARLSSON • TOMAS MEDICI • JAKOB BLOCH JESPERSEN

WWW.ENGHAVEBAROK.DK

ENGHAVE KIRKE

SØNDER BOULEVARD 120 - OVERFOR ENGHAVE S-STATION

FRI ENTRÉ

STATENS KUNSTFOND, DEN BØHMSKE FOND
AUGUSTINUS FONDEN, TOYOTA FONDEN M.F.L.

VESTERBRO SOGN

FOLKEKIRKEN PÅ VESTERBRO

VELKOMMEN TIL BACHKANTATER I ENGHAVE KIRKE!

Kantate 62 "Nun komm, der Heiden Heiland"

Kantaten er skrevet til 1. søndag i advent 1724, og hører dermed til Bachs anden Leipzig-cyklus, som han helligede de såkaldte koralkantater¹. Året inden, advent 1723, opførte Bach en anden kantate med åbningskor over koralen¹ *Nun komm, der Heiden Heiland*. Den bærer værkfortegnelsesnummeret BWV 61 og indgik i Bachs første Leipzig-cyklus. Udover koralmelodien¹ har de to kantater dog intet form- eller stil-mæssigt slægtskab. Mens Kantate 61 stammer helt tilbage fra 1714, da Bach var koncertmester ved hoffet i Weimar, og er skrevet i frühbarok stil, deler Kantate 62 karakteristika med de øvrige koralkantater fra årgangen 1724/25. I disse bringes salmen typisk i sin helhed i åbningskor og slutkoral, mens de øvrige vers bliver sammenfattet og gendigtet til brug for de mellemliggende satser. Teksten til Kantate 62 bygger på Martin Luthers salme fra 1524, som igen bygger på den latinske adventshymne *Veni redemptor gentium*. En ukendt tekstforfatter har stået for bearbejdelsen af teksten til recitativer og arier.

Det brillante åbningskor starter helt udsædvanlig uden basso continuo², men så meget desto stærkere er det da continuo gruppen² i tredje takt sætter ind med cantus firmus³. Orkestersatsen opbygges til en koncertant sats mellem instrumentgrupperne, båret af oboernes opadgående fanfare-motiv. Oboerne akkompagneres hovedsageligt af 2. violin og viola, mens 1. violinen næsten hele satsen igennem er sendt afsted på et selvstændigt sekstendedelsløb. Orkestersatsen opbygges gradvis og kulminerer med cantus firmus³ i oboerne, førend kontratenoren indleder en fuga mellem de tre nederste stemmer, som forimitation, før sopranens cantus firmus sætter ind. Denne vekslen mellem den koncentrerende orkestersats på den ene side og de polyfone⁴ imiterende stemmer under den langstrakte cantus firmus på den anden side gennemføres satsen ud.

I tenorens arie fortsættes den koncertante stil. Satsen er båret af strygerensemblet med tutti afsnit forstærket af oboerne. Ariens tekst fokuserer på underet ved Kristi ankomst på jorden, hvilket Bach understreger med en renfærdig og næsten naiv tredelt dansesats med siciliano⁵ lignende rytme.

Efter et overledende recitativ kontrasteres denne stemning i kantates anden arie. En basarie hvor librettisten⁶ ikke længere fokuserer på *underet*, men på Kristus som en *sejrherr* i os kødelige. Bach understreger denne karakteristika af Kristus med et militant og tumultarisk continuo-tema, som oven i købet spilles unison⁷ af de øvrige strygere en oktav over. En sjælden, men ikke ukendt effekt hos Bach og hans samtidige.

Sopran og kontratenor udtrykker i et blidt og velklingende accompagnato-recitativ⁸ kristenhedens taksigelse over Kristi ankomst. Dette leder stemningen tilbage til tenorens milde arie, inden den afsluttende firestemmige koralludsættelse.

Kantate 16 "Herr Gott, dich loben wir"

Denne kantate er skrevet til Nytårsdag 1726 og hører dermed til tredje cyklus af Leipzig-kantater. Kantatens tekst er taget fra Darmstadt-poeten Georg Christian Lehms udgivelse *Gottgefälliges kirchen-Opffer* (1711), som Bach sandsynligvis ejede et eksemplar af, og gjorde brug af tekster fra hele seks kantater i 1726. Kantate 16 er

på forskellig vis knyttet til de to foregående års nytårskantater: Dens tekst har, ligesom i nytårskantaten fra 1725, kantate 41 *Jesu, nun sei gepreiset*, fokus på lovprisning og taksigelse uden referencer til dagens læsning om Jesu omskærelse, og til i nytårskantaten fra 1724, kantate 190 *Singet dem Herrn ein neues Lied*, idet, at de fire første linjer af Luthers tyske *Te Deum* citeres i åbningskoret. Men i modsætning til de to ovennævnte nytårskantater, som er festligt anlagt med både pauker og trompeter, lægger kantate 16 i højere grad op til andagt, snarer end fest og har et mere ydmygt instrumentarium bestående af strygere, oboer og et enkelt horn.

Åbningskoret er en koncentreret cantus firmus-sats³ på blot 34 takter, som efter et kort continuo-forspil eksekveres som ét livligt polyfont⁴ forløb uden mellemspil mellem de fire cantus firmus-linjer. Udover de tre polyfone⁵ stemmer under sopranens cantus firmus, tilføjer Bach også en selvstændig overstemme i 1. violin og obo, så der opstår en femstemmig tekstur. En effekt Bach typisk benytter som en glorie over særlige tekster, som vi eksempelvis tidligere har hørt her i Enghave i BWV 238 *Sanc-tus* i D.

I kantatens første recitativ fanger bassen an og lovpriser Herren med reference til Salmernes Bog: "*Der Tempel schallt von Psaltern und Harfen*" og afslutter med det retoriske spørgsmål som overledning til den følgende sats: "*O! sollte darum nicht ein neues Lied erklingen und wir in heißer Liebe singen?*" Og bassen svarer selv: "*Laßt uns jauchzen, laßt uns freuen*" som en opildnende kantor⁹ for menigheden. Satsen er angivet som Arie og er som sådan en dialog mellem bassolisten (kantor) og tutti-ensemblet (menigheden) i en fri *dacapo*-form. I B-delen træder bassen frem med to længere soloafsnit, hvor teksten "*Krönt und segnet seine Hand*" illustreres med en udskrevet forsiring, som på nodebilledet fuldstændig ligner en krone.

I det følgende recitativ beder kontratenoren for alt godt i det nye år og for beskyttelse af kirke, skole og landbrug, og slutter med forvisning om frelsen i Jesus. Dermed sættes stemningen for tenorens arie, som ledsages af et instrument i tenor-leje. I førsteopførelsen var det en obo da caccia, men ved en senere opførelse, sandsynligvis i 1731, foreskrev Bach en *Violetta*, altså en tenorstryger, som enten kan have været en viola eller en tenorgambe. En fin detalje, der er værd at bemærke, er overledningen fra B-delen, som elegant føres tilbage til A-delens *Geliebter Jesu, du allein sollst unser Seelen Reichthum sein*.

Kantaten afrundes med en sidste lovprisning og bøn for det nye år i den afsluttende firestemmige koral¹.

Kantate 140 "Wachet auf, ruft uns die Stimme"

27. søndag i Trinitatis findes kun som del af kirkeåret de år, hvor påsken falder før 27. marts. Det skete kun fem gange i Bachs levetid. De to første fandt sted i Bachs barndom, henholdsvis 1690 og 1693, og den tredje i år 1704 under Bachs tid i Arnstadt, hvor han blev bebudt, at "hidtil er ingen musik opført på denne dag". De to sidste fandt til gengæld sted i hans Leipzig-år, i 1731 og 1742. Der er derfor ikke svært at datere Kantate 140; den er skrevet til søndag 25. november 1731, og blev højst sandsynligt opført igen i 1742.

Kantatens tekst bygger på Philipp Nicolais salme fra 1599, der på dansk kendes som "*Zions vægter hæver røsten*". Salmens blot tre vers danner rygraden i kantaten, som henholdsvis 1., 4. og 7. sats. Mellem koralversene findes to duetter mellem sopran og bas, som hver introduceres med et recitativ. Teksterne til de mellemliggende sats

er bearbejdelser over dagens læsning fra Matthæusevangeliet: *"Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen"*, med en række indarbejdede citater fra Højsangen. Rollerne i kantaten er klart fordelt: tenoren fungerer som fortæller, mens sopran og bas, i de to kærlighedsduetter, har rollerne som henholdsvis sjælen og Jesus, med reference til dagens tekst om bruden og brudgommen. Formmæssigt er kantaten altså en parring af to for Bach velkendte kantatetyper: dialogkantaten og koralkantaten.

Med Philip Nicolais koral som skelet, benyttede Bach anledningen til at supplere sin koralkantecyklus, den anden årgang 1724/25, som Anna Magdalena Bach senere testamenterede til Thomaskirken, og som derfor er den mest komplette og bedst bevarede af de i alt fem kantateårgange, som Bach arbejdede på i sine Leipziger år.

Kantate 140 er blandt de mest ikoniske og oftest opførte af Bachs kantater. Det skyldes ikke mindst det store og rigt elaborede åbningskor. Orkesteret indleder med akkordblokke i punkteret fransk stil, hvoraf et opadgående synkoperet¹⁰ tema udspringer. Som en foregribelse af kantates dialog mellem sjælen og Jesus, veksles der mellem strygerkoret og oboerne, før de to grupper mødes og sopranens *cantus firmus*³ sætter ind. De tre øvrige stemmer (alt (kontratenor), tenor og bas) kommenterer uden motivisk materiale fra orkestersatsen, og flere gange med udråb, som *"Steht auf!"* og *"Macht euch bereit!"*. Kun i versets 9. linje: *"Alleluja!"* blander Bach elementerne og lader alten indlede en fuga med orkesterets motiviske materiale. Alten besvares først af tenoren og siden af bassen, før sopranen bringer sin *cantus firmus*-linje. Et suverænt brud på satsens hidtidige form, og med stor effekt til følge!

I 2. sats sætter tenoren scenen for den efterfølgende kærlighedsduet mellem sopran og bas, bruden og gommen, det kristne menneske og Jesus. Duetten er en dansant 6/8-sats ledsaget af en virtuos obligat *violino piccolo*, en lille violin stemt en tert over en normal violin, med en lys og strålende klang.

Kantates 4. sats er en af Bach bedst kendte satser overhovedet. Trioen mellem den letgenkendelige strygermelodi, tenorens *cantus firmus*³, og basso continuo² udgav Bach senere som orgelkoral (BWV645), som den første af de seks såkaldte Schübler-koraler¹¹.

I 5. sats tager gommen sjælen som sin brud. Vigtigheden af dette moment understreger Bach ved at lade strygerene akkompagnere teksten som en glorie, ligesom vi kender det fra Jesus' recitativer i Matthæuspasjonen. Den efterfølgende duet er et rent glædesudbrud mellem de to elskende i en dansant sats ledsaget af obligat¹² obo.

Kantaten afrundes med en 4-stemmig koraludsættelse. *"Gloria sei dir gesungen, mit Menschen- und englischen Zungen"* (Dér dig synges lov og ære af menneskers og engles hære). Den himmelske lovsang illustrerer Bach ved at lade den føromtalte *violino piccolo* fordoble melodien en oktav oppe, som en stråleglans over satsen. Den afsluttende koral er i øvrigt noteret i alla breve (halvnotetakt), som det kendes fra gammel stil, symboliserende en pompøs cementering af den forestående advent og Kristi ankomst til jorden.

Jakob Bloch Jespersen

ORDBOG

- ¹ **Koral** = en melodi, der anvendes til fælles salmesang i kirken. Betegnelsen koral bruges også om enkle arrangementer over en koralmelodi. De fleste Bachkantater slutter med en koral.
- ² **Continuo** = en samlet betegnelse for orkesterets basgruppe. Inklusiv akkordinstrumenter som orgel, cembalo og lut. Akkordinstrumenterne i continuo-gruppen spiller hovedsagligt efter orkesterets basstemme, men tilføjer akkorder og improvisationer ud fra satsens akkordforløb.
- ³ **Cantus Firmus** = en melodilinje som ligger til grund for en satskomposition. Teknikken anvendes helt tilbage i middelalderen, hvor gregorianske hymner dannede grundlag for flerstemmige vokalsatser. Hos Bach er der som regel tale om tyske reformatoriske salmelodier.
- ⁴ **Polyfoni** = flerstemmig musik med ligeberettigede stemmer, der tillige udviser betydelig selvstændighed i melodisk og rytmisk henseende.
- ⁵ **Siciliano** = en dans i langsom 6- eller 12-delt takt..
- ⁶ **Librettist** = en forfatter til en Libretto. Libretto er teksten til et længere musikværk som f.eks. en opera, et oratorium eller en kantate.
- ⁷ **Unison** er betegnelsen for to eller flere musikere der spiller/synger samme toner – evt. med oktav afstand.
- ⁸ **Recitativo accompagnato** = et recitativ akkompagneret af orkesteret, i modsætning til det "tørre" secco-recitativ, som kun akkompagneres af continuo-gruppen.
- ⁹ **Kantor** = en person der leder sang i kirken. Oprindelig betegnelsen for en forsanger, men i dag bruges betegnelsen primært om korledere i kirken. Bach var ansat som kantor ved Thomasskolen i Leipzig.
- ¹⁰ **Synkope** = en rytmisk forskydning, der opstår, når en ellers ubetonet del af takten betones.
- ¹¹ De seks **Schübler koral** (BWV 645-650) er opkaldt efter udgiveren Johann Georg Schübler. Alle seks orgelkoraler er hentet fra satser i Bachs store kantateproduktion.
- ¹² **Obligat** = en supplerende instrumental- eller sangstemme der ledsager hovedtemaet.

PROGRAM

*Af hensyn til et sammenhængende forløb beder vi om,
at eventuelt bifald først finder sted til sidst*

Kantate 62 "Nun komm, der Heiden Heiland"

1. Kor

Nun komm, der Heiden Heiland,
Der Jungfrauen Kind erkannt,
Des sich wundert alle Welt,
Gott solch Geburt ihm bestellt.

Nu kommer hedninges Frelser,
kendt som jomfruens barn,
over hvem hele verden undrer sig,
at Gud har bestemt en sådan fødsel.

2. Arie – tenor

Bewundert, o Menschen,
dies große Geheimnis:
Der höchste Beherrscher
erscheinet der Welt.

Hier werden die Schätze des Himmels entdeckt,
Hier wird uns ein göttliches Manna bestellt,
O Wunder! die Keuschheit wird gar nicht befleckt.

O mennesker, lad os beundre,
dette store mysterium:
Den højeste hersker
viser sig for verden.

Her bliver himlens skatte åbenbaret.
Her bliver et guddommeligt manna overbragt os.
O under! Uskylden bliver end ikke vanhelliget.

3. Recitativ – bas

So geht aus Gottes Herrlichkeit und Thron
Sein eingeborner Sohn.
Der Held aus Juda bricht herein,
Den Weg mit Freudigkeit zu laufen
Und uns Gefallne zu erkaufen.
O heller Glanz, o wunderbarer Segensschein!

Således udgår fra Guds herlighed og trone
Hans enbårne søn.
Helten fra Juda bryder frem
for at løbe vejen med glæde
og frikøbe os faldne.
O lyse glans, o vidunderlige lys af velsignelse!

4. Arie – bas

Streite, siege, starker Held!
Sei vor uns im Fleische kräftig!
Sei geschäftig,
Das Vermögen in uns Schwachen
Stark zu machen!

Strid, sejr, stærke helt!
Vær stærk for os i kødet!
Vær ivrig,
for at styrke kraften
i os svage!

5. Recitativ – sopran & kontratenor

Wir ehren diese Herrlichkeit
Und nahen nun zu deiner Krippen
Und preisen mit erfreuten Lippen,
Was du uns zubereit';
Die Dunkelheit verstört' uns nicht
Und sahen dein unendlich Licht.

Vi ærer denne herlighed
og iler nu til din krybbe
og priser med glade læber,
hvad du har beredt for os;
Mørket forvirrer os ikke
og vi ser dit evige lys.

6. Korale

Lob sei Gott, dem Vater, g'ton,
Lob sei Gott, sein'm eingen Sohn,
Lob sei Gott, dem Heiligen Geist,
Immer und in Ewigkeit!

Pris være Gud, Faderen.
Pris være Gud, hans eneste søn.
Pris være Gud, den hellige ånd,
nu og i al evighed!

Læsning: Matt 21,1-9

Fællessalme DDS 80 (synges stående):

Efter førreformatorsk hymne / Erfurt 1524

Tak og æ - re væ - re Gud, som har ført sit løf - te ud
og til synd - res sa - lig - hed sendt sin kæ - re Søn_ her - ned.

1 Tak og ære være Gud,
som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
sendt sin kære Søn herved.

2 Hvad de gamle fædre sig
ønskede så hjertelig,
og hvad fordum lovet var,
Herren herligt opfyldt har.

3 Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig!

4 Kom, du ærens konge, kom!
Hjertet er din ejendom;
rens det, dan det, som du vil,
jeg kun dig vil høre til.

5 Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armods skyld,
at i troen idelig
jeg må hænge fast ved dig,

6 at når du i herlighed
kommer anden gang herved,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå.

Heinrich Held 1658. N.J. Holm 1829.

Kantate 16 "Herr Gott, dich loben wir"

1. Kor

Herr Gott, dich loben wir,
Herr Gott, wir danken dir.
Dich, Gott Vater in Ewigkeit,
Ehret die Welt weit und breit.

Gud, vi lovpriser dig,
Gud, vi takker dig.
Vi ærer dig, Gudfader
i evighed, overalt på jorden.

2. Recitativ - bas

So stimmen wir
Bei dieser frohen Zeit
Mit heißer Andacht an
Und legen dir,
O Gott, auf dieses neue Jahr
Das erste Herzensopfer dar.
Was hast du nicht von Ewigkeit
Vor Heil an uns getan,
Und was muss unsre Brust
Noch jetzt vor Lieb und Treu verspüren!
Dein Zion sieht vollkommne Ruh,
Es fällt ihm Glück und Segen zu;
Der Tempel schallt
Von Psaltern und von Harfen,
Und unsre Seele wallt,
Wenn wir nur Andachtsglut
in Herz und Munde führen.
O, sollte darum nicht
ein neues Lied erklingen
Und wir in heißer Liebe singen?

Så istemmer vi da
af hjertet
andægtige og glade
oh Gud, din pris
i dette nye år.
Hvad har du dog
fra evighed
gjort os af godt,
og hvor inderligt mærker vi
stadig din kærlighed og trofasthed!
Dit Zion oplever den fuldkomne ro,
og lykke og velsignelse tilfalder det.
Templet genlyder
af salmer og harper,
og vor sjæl flyder over,
optændt af andagtsglød
i hjerte og mund.
Skulle da ikke
en ny sang lyde,
og vi synge af inderlig kærlighed?

3. Arie - bas & kor

Lasst uns jauchzen, lasst uns freuen:
Gottes Güt und Treu
Bleibet alle Morgen neu.
*Krönt und segnet seine Hand,
Ach so glaubt, dass unser Stand
Ewig, ewig glücklich sei.*

Lad os juble, lad os glæde os:
Guds godhed og trofasthed
er ny hver morgen.
*Om Hans hånd kroner og velsigner,
da tør vi tro, at vi vor stad
er evigt lykkelige.*

4. Recitativ – kontratenor

Ach treuer Hort,
Beschütz auch fernerhin dein wertest Wort,
Beschütze Kirch und Schule,
So wird dein Reich vermehrt
Und Satans arge List gestört;
Erhalte nur den Frieden
Und die beliebte Ruh,
So ist uns schon genug beschieden,
Und uns fällt lauter Wohlsein zu.
Ach! Gott, du wirst das Land
Noch ferner wässern,
Du wirst es stets verbessern,
Du wirst es selbst mit deiner Hand
Und deinem Segen bauen.
Wohl uns, wenn wir
Dir für und für,
Mein Jesus und mein Heil, vertrauen.

Vor trofaste tilflugt,
beskyt dit dyrebare ord,
skærm kirke og skole,
da vokser dit rige,
og Satans list knuses.
Oprethold freden
og roen,
da har du skænket os nok,
og vi oplever lutter velvære.
Oh Gud, du vil
fortsat vande jorden
og stadig forbedre landet,
med din hånd vil du selv
opbygge det.
Det går os vel,
når vi hele tiden
stoler på dig, Jesus vor frelser.

5. Arie – tenor

Geliebter Jesu, du allein
Sollst meiner Seelen Reichtum sein.
Wir wollen dich vor allen Schätzen
In unser treues Herze setzen,
Ja, wenn das Lebensband zerreißt,
Stimmt unser gottvergnügter Geist
Noch mit den Lippen sehlich ein:
Geliebter Jesu, du allein
Sollst meiner Seelen Reichtum sein.

Jesu, du alene
skal være min sjæls rigdom.
Vi vil værdsætte dig over alt andet
og bære dig i vort trofaste hjerte.
Ja selv når livstråden brister
istemmer vore læber
med længsel:
Jesu, du alene
skal være min sjæls rigdom.

6. Koral

All solch dein Güt wir preisen,
Vater ins Himmels Thron,
Die du uns tust beweisen
Durch Christum, deinen Sohn,
Und bitten ferner dich,
Gib uns ein friedlich Jahre,
Vor allem Leid bewahre
Und nähr uns mildiglich.

Fader på himlens trone
vi priser din godhed,
som du viser os ved din søn,
Jesus Kristus
og beder dig
giv os et år med fred,
bevar os fra alt ondt
og vær vor milde giver.

Prædiken

Fællessalme DDS 268 (synges stående):

Philipp Nicolai 1599

Zi - ons væg - ter hæ - ver røs - ten: Vågn op, der blin - ker lyn i
Mid - nats - mulm dig ru - ger o - ver, men Her - rens ti - me slår; hvo
øst - en, vågn op, Guds stad, Je - ru - sa - lem!
sov - er, når her - lig - hed - en strå - ler frem? Se,
Her - ren kom - mer ned, stat op, tag lam - pen med, lad den bræn - de! Du,
Her - rens brud, stat op, gak ud, han hjem dig fø - rer til din Gud!

1 Zions vægter hæver røsten:
Vågn op, der blinker lyn i østen,
vågn op, Guds stad, Jerusalem!
Midnatsmulm dig ruger over,
men Herrens time slår; hvo sover,
når herligheden stråler frem?
Se, Herren kommer ned,
stat op, tag lampen med,
lad den brænde!
Du, Herrens brud,
stat op, gak ud,
han hjem dig fører til din Gud!

2 Og Guds kirke stemmen hører,
en himmelsk glæde hjertet rører,
den vågner og står op så brat.
Herren kommer, stor og prægtig,
af nåde stærk, af sandhed mægtig,
han kommer og gør dag af nat!
Ja, kom, vor krone skøn,
kom, Jesus, du Guds Søn,
hosianna!
Vi følger dig
til Himmerig
at bo i fred evindeligt.

3 Dér dig synges lov og ære
af menneskers og engles hære
fra evighed til evighed.
Hvor Guds trones stråler skinne,
hvor blomstrer Livets Træ derinde
i Paradisets herlighed!
Hvad intet øje så,
hvad tanker aldrig nå,
dér vi skuer.
Nu, jord, farvel,
stig højt, min sjæl,
følg Jesus ind til livets væld!

*Matt 25:1-13
Philipp Nicolai 1599. M.B. Landstad omkr. 1825.
Fr. Hammerich 1850 og 1852.*

Bøn & Velsignelse

Kantate 140 "Wachet auf, ruft uns die Stimme"

1. Kor

Wachet auf, ruft uns die Stimme
Der Wächter sehr hoch auf der Zinne,
Wach auf, du Stadt Jerusalem!
Mitternacht heißt diese Stunde;
Sie rufen uns mit hellem Munde:
Wo seid ihr klugen Jungfrauen?
Wohl auf, der Bräutigam kömmt;
Steht auf, die Lampen nehmt! Alleluja!
Macht euch bereit
Zu der Hochzeit,
Ihr müsset ihm entgegen gehn!

Vågn op, lyder råbet
fra vægterne højt på tinde,
vågn op, Jerusalem!
Det er midnatstimen;
de kalder med høj røst:
Hvor er I kloge jomfruer?
Vær parat, brudgommen kommer.
Stå op, tag lamperne, Halleluja!
Gør jer klar
til brylluppet.
I skal gå Ham i møde.

2. Recitativ – tenor

Er kommt, er kommt,
Der Bräutigam kommt!
Ihr Töchter Zions, kommt heraus,
Sein Ausgang eilet aus der Höhe
In euer Mutter Haus.
Der Bräutigam kommt, der einem Rehe
Und jungen Hirsche gleich
Auf denen Hügeln springt
Und euch das Mahl der Hochzeit bringt.
Wacht auf, ermuntert euch!
Den Bräutigam zu empfangen!
Dort, sehet, kommt er hergegangen.

Han kommer, han kommer,
brudgommen kommer!
Zions døtre, træd frem.
Fra det høje drager han hastigt
til jer i jeres moders hus.
Brudgommen kommer,
som en hjort
springer han på bjergene
og bringer jer bryllupsmåltidet..
Vågn op, glæd jer!
Til at modtage brudgommen!
Se, han kommer.

3. Duet – *sopran (Sjælen)* & *bas (Jesus)*

Wenn kömmt du, mein Heil?
Ich komme, dein Teil.
Ich warte mit brennendem Öle.
Eröffne/Ich öffne den Saal
beide: Zum himmlischen Mahl.
Komm, Jesu!
Komm, liebliche Seele!

Hvornår mon du kommer, min frelser?
Jeg kommer til dig.
Jeg venter med olie, der brænder.
Luk op/jeg åbner salen
begge: til det himmelske måltid.
Kom, Jesus!
Kom, elskede sjæll!

4. Koral

Zion hört die Wächter singen,
Das Herz tut ihr vor Freuden springen,
Sie wachet und steht eilend auf.

Zion hører vægterne synge,
hendes hjerte springer af glæde,
hun vågner og står straks op.

Ihr Freund kommt vom Himmel prächtig,
Von Gnaden stark, von Wahrheit mächtig,
Ihr Licht wird hell,
ihr Stern geht auf.
Nun komm, du werthe Kron,
Herr Jesu, Gottes Sohn!
Hosianna!
Wir folgen all
Zum Freudensaal
Und halten mit das Abendmahl.

Hendes ven kommer i glans fra himlen,
af nåde stærk, af sandhed mægtig.
Hendes lys stråler,
hendes stjerne stiger op.
Kom, du værdige krone
Jesus, Guds søn
Hosianna!
Vi følger alle med
til glædens festsal
og tager del i det hellige måltid.

5. Recitativ - bas

So geh herein zu mir,
Du mir erwählte Braut!
Ich habe mich mit dir
Von Ewigkeit vertraut.
Dich will ich auf mein Herz,
Auf meinem Arm gleich wie ein Siegel setzen
Und dein betrübtes Aug ergötzen.
Vergiß, o Seele, nun
Die Angst, den Schmerz,
Den du erdulden müssen;
Auf meiner Linken sollst du ruhn,
Und meine Rechte soll dich küssen.

Så drag da ind til mig,
du udvalgte brud!
Jeg har kendt
dig evigt.
Jeg vil tage dig til mit hjerte,
sætte dig som et segl på min arm
og trøste dit bedrøvede øje.
Glem nu, sjæl
angsten og smerten,
du måtte lide.
Du skal hvile hos mig
og jeg vil holde om dig.

6. Duet - sopran (Sjælen) & bas (Jesus)

*Mein Freund ist mein,
Und ich bin dein,
beide: Die Liebe soll nichts scheiden.
Ich will/du sollst mit dir/mir,
in Himmels Rosen weiden,
Da Freude die Fülle, da Wonne wird sein.*

*Min ven er min
og jeg er din,
begge: intet kan skille vores kærlighed.
Jeg vil/du skal færdes med dig/mig
i himlens rosenhave,
hvor fryd og salighed er alt.*

7. Koral

Gloria sei dir gesungen
Mit Menschen- und englischen Zungen,
Mit Harfen und mit Zimbeln schon.
Von zwölf Perlen sind die Pforten,
An deiner Stadt; wir sind Konsorten
Der Engel hoch um deinen Thron.
Kein Aug hat je gespürt,
Kein Ohr hat je gehört
Solche Freude.
Des sind wir froh,
Io, io!
Ewig in dulci jubilo.

Gloria synger vi for dig,
med menneskers og engles tunger,
med harper og cymbelklang.
Din stads porte er af perler,
vi er af samme sind
som englene højt om din trone.
Intet øje har endnu set
intet øre har endnu hørt
en sådan fryd.
Vi fryder os
ja!
Ewig in dulci jubilo.

Medvirkende

Verner Villensgaard – *prædikant*

Enghave Barok

Klaudia Kidon – *sopran*

Daniel Carlsson – *kontratenor*

Tomas Medici – *tenor*

Jakob Bloch Jespersen – *bas*

Ulla Christensen – *ripieno sopran*

Ulla Munch – *ripieno sopran/alt*

Krzysztof Stencel – *horn*

Per Bengtsson – *1. obo*

Aleš Ambrosi – *2. obo*

Petra Ambrosi – *3. obo*

Jane Gower – *fagot*

Jesenka Balic Žunic – *1. violin*

Jens Solgaard – *2. violin*

Rastko Roknic – *viola*

Kjeld Steffensen – *cello*

Lars Baunkilde – *violone*

Fredrik Bock – *lut*

Christian Dehn Bang – *orgelpositiv*

Sandra Skov Fallesen – *projektmanager*

Tak til:

STATENS KUNSTFOND

Den A. P. Møllerske Støttefond

Den Böhmske Fond

Augustinus Fonden

Oticon Fonden

Københavns Musikudvalg

Toyota Fonden

Dansk Organist og Kantor Samfund

Dansk Musiker Forbund

www.enghavebarok.dk

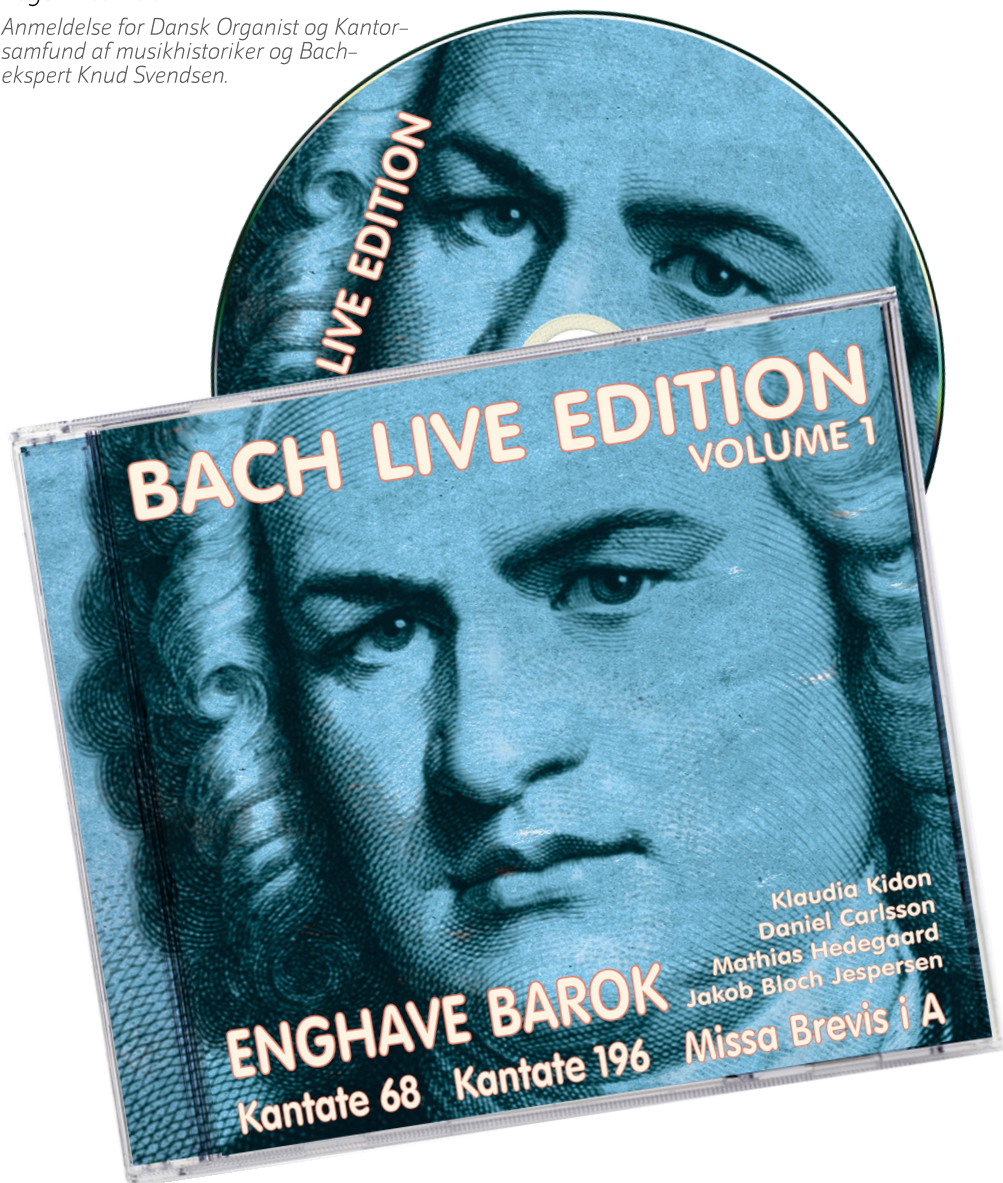
www.facebook.com/enghavebarok

www.vesterbrosogn.dk

Tag Enghave Barok med hjem!

"...alle medvirkende musicerer ret af hjertet, med svung og begejstring og en naturlig indforståethed med stilen ... Enghave Baroks Vol. 1 må gerne få efterfølgere, hvis man kan holde denne standard. Stilbevidste solister, orkestermusikere og sangere ledet af en dirigent, der vil noget med Bach!"

Anmeldelse for Dansk Organist og Kantorsamfund af musikhistoriker og Bach-ekspert Knud Svendsen.

- kan købes ved udgangen eller på www.enghavebarok.dk

ENGHAVE BAROK ER TILBAGE

SØNDAG 10. JANUAR 15.00

BWV 65 "Sie Werden aus Saba alle kommen"
BWV 123 "Liebster Immanuel, Herzog der Frommen"
BWV 233 Missa Brevis in F

Fri entré

ENGHAVE KIRKE
Sønder Boulevard 120
1720 København V
- overfor Enghave S-station